

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

II. De Amantio Eunucho, & de Theocrito; & quomodo à Justino interfecti
sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ΕΥΑΓΓΡΙΟΥ

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

ΕΠΙΦΑΝΕΩΣ,

καὶ ἀπὸ ἰπάρχων

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Τόμ. ἑτάρτ.

EVAGRII

SCHOLASTICI

EPIPHANIENSIS,

Et ex Praefectis

ECCLESIASTICÆ

HISTORIÆ

LIBER QUARTUS.

Κεφ. α΄.

Περί τῆς ἐκείνου πρώτης βασιλείας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ὃ, ὡς μοι λέλεκται, πρὸς τὴν ἀμείνω μεταχωρησάντων λήξω, ἰσῆν ἰπάρχων, τῆ ἀλεργεῖ ἀμπεχόνη χρηστῆ, ἐνάτω ἀγόνῃ τὸ πένυε μνός, ὅς ἰελῖν πρὸς ῥωμαίων ἀνάστασις, χρηματισμοῦ τὸ ἀποχεῖ ἐκτον καὶ ἐξηκοςὸν καὶ πέντακοσιος ὄνεται, ὑπὸ τῶν βασιλικῶν ζωματοφυλάκων ἀναρρήθεις, ἠπὲρ ἦρχεν, ἡγεμῶν τῶν ἐν τῇ αὐτῇ τάξεων καθεσῶς, ἀεὶ ἐβόη τὴν ἀρχὴν τὴν αὐτοκρατοραπάσης ὑπέστερον ἐλπίδῃ, ὅτι γε πολλοὶ ἐξέχοι καὶ πρὸς πᾶσαν διδαιμονίαν ἦκοντες, καθεσῶς ἠέκισαν τὴν ἀναστασίαν συζενείας, πᾶσαν τὴν δυνάμιν ἐσελκόμην, τὴν τοσαύτην αὐτοῖς ἀρχὴν ἀεὶ ἀλεῖν ἐξίχυσαν.

Κεφ. β΄.

Περί ἀμάντιος ἑυτύχου καὶ θεοκρίτου, ὅπως τε τέτυκτο ὁ ἰσῆν ἰπάρχων.

ΗΝ ὃ ἀμάντιος τῶν βασιλικῶν κοιτώνων πρὸς ἑσῶς, ἐς τὰ μάλιστα δυνατός, ὅς ἐπειδὴ μὴ θεμιτὸν ἰπάρχων ἀνδρείων ἐξερμένον ἐς τὴν ῥωμαίων παρελθεῖν ἀρχὴν, ἰσῆν θεοκρίτον πιστοῖσι τυγχάνοντα, τὸν ἐσεσαν τὴν αὐτοκρατορῆ ἀρχὴν ἀεὶ ἀλεῖν καὶ ἠδὲ τὸν ἰσῆν μετὰ πέμπτον ποισάμην, χρηματῶσι μεγάλα δίδωσι, διανέμει κεδύσας τοῖς ἐς τὸ μάλιστα Ἰπληδέοις, οἷοις τε ἐπὶ τὸ ἀλεργεῖς χημά τῆ θεοκρίτου ἀεὶ ἀλεῖν, ὅς εἴτε τὴν δῆμον τοῖς χημασιν ἐξωνησάμεν, εἴτε τὴν τῶν καλεμένων ὀκνεσῶσαν ἀνοιαν, φασί γδὲ πᾶμφοτερον, τὴν δὲ χημὰ περὶ ἀλεῖν αὐτὴν γέν μεθ' ἑτέρων, τὸν ἀμάντιον θεοκρίτον τε ἐξ ἀνθρώπων ἠφάνισεν.

CAP. I.

De Imperio Iustini Senioris.

ANASTASIO igitur ex hac luce ad meliorem sortem translato, Justinus genere Thrac Imperialem purpuram sumpsit, die nono mensis Panemi, qui à Romanis Julius dicitur, anno urbis Antiochia quingentesimo sexagesimo sexto: Imperator renuntiatus à militibus qui ad principis custodiam erant deputati, & quibus ipse præerat, cum esset omnes excubitorum. Porro Imperium adeptus est præter omnium expectationem, cum multi essent ex propinquis Anastasii, viri nobiles ac beati, omnemque eam potentiam consecuti, quæ Imperatoriæ dignitatem ipsis comparare posset.

CAP. II.

De Amantio Eunuchō & de Theocrito. Et quomodo à Iustino interfelli sunt.

ERAT tunc Præpositus facti cubiculi Amantius quidam, summa vir potentia præditus. Qui quoniam utpote Eunuchus, Imperio Romano præesse ipse non poterat, Theocrito cuidam quem sibi fidissimum existimabat, Imperialem coronam imponere cupiebat. Justino igitur ad se accersito magnam pecuniæ vim tradidit, jubens ut eam divideret iis qui ad hanc rem conficiendam erant idonei, & qui Theocrito purpuram conciliare poterant. Justinus verò, sive populi suffragia, sive Excubitorum benevolentiam ea pecunia cum redemisset, utrumque enim dicitur: Imperium assumpsit. Qui continuo Amantium & Theocritum cum aliis nonnullis è medio sustulit.